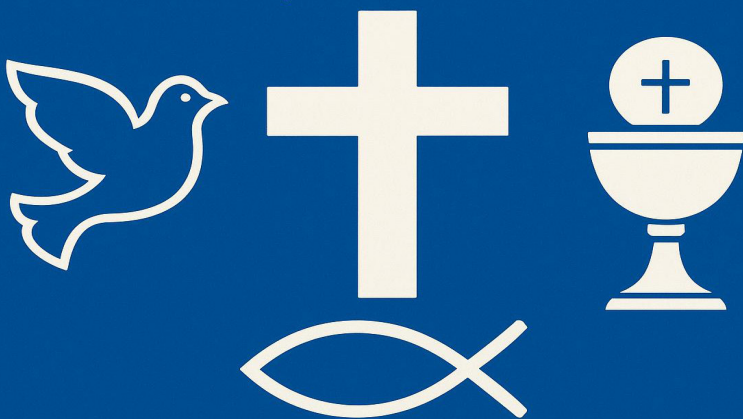

FOAIE PAROHIALĂ DECEMBRIE 2025

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catolicamd.ro

TRĂIȚI-VĂ CREDINȚA CU CLARITATE ȘI RESPONSABILITATE

În acest an, la începutul lunii noiembrie, într-un moment de mare bucurie pentru Biserica Universală, la începutul Liturghiei din *Solemnitatea Tuturor Sfinților*, celebrată în Bazilica *Sfântul Petru* ca parte a Jubileului Educației, Papa Leon al XIV-lea l-a proclamat pe **Sfântul John Henry Newman Doctor al Bisericii și co-patron al educației catolice**, alături de Sfântului Toma d'Aquino. Este o recunoaștere nu doar a profunzimii gândirii sale, ci și a sfințeniei unei vieți trăite în căutarea adevărului lui Dumnezeu.

„Viețile sfinților ne învață că este posibil să trăim cu pasiune în mijlocul complexității prezentului, fără a neglija mandatul apostolic de a «străluci ca stelele în lume»”, sublinia Sfântul Părinte Papa citând din Scrisoarea Sfântului Paul către Filipeni.

Papa a subliniat și faptul că „viața strălucește nu pentru că suntem bogați, frumoși sau puternici. În schimb, ea strălucește când descoperim în noi înșine adevărul că suntem chemați de Dumnezeu, că avem o vocație, o misiune, că viețile noastre slujesc ceva mai mare decât noi înșine.”

Titlul de „Doctor al Bisericii” este acordat sfinților recunoscuți pentru învățătura lor remarcabilă, pentru sfințenia profundă și pentru contribuția semnificativă la teologia catolică. Pentru a primi acest titlu, un sfânt trebuie să fi demonstrat o sfințenie deosebită, confirmată prin canonizare, excelență în doctrină, prin scrieri cu influență durabilă, și o declarație oficială a Papei. Cel mai recent Doctor al Bisericii înainte de Newman a fost Sfântul Irineu de Lyon, proclamat de Papa Francisc în 2022 ca „Doctor al Unității”. Alți Doctori ai Bisericii sunt Sfântul Augustin, Sfântul Ambrozie, Sfântul Toma de Aquino, Sfânta Tereza de Avila, Sfânta Ecaterina de Siena, Sfânta Tereza de Lisieux, Sfântul Anton de Padova și Sfântul Francisc de Sales.

Sfântul John Henry Newman s-a născut la Londra pe 21 februarie 1801. **Inițial preot anglican, a devenit una dintre figurile de frunte ale Mișcării de la Oxford, care căuta să readucă Biserica Anglicană la rădăcinile ei vechi. Reflecțiile sale teologice l-au apropiat tot mai mult de catolicism, iar în 1845 a intrat în Biserica Catolică.**

Hirotonit preot catolic în 1847, Newman a fondat Oratoriul Sfântului Filip Neri în Anglia și a continuat să creeze o operă impresionantă: peste 40 de cărți și aproximativ 20.000 de scrisori, care acoperă domenii precum, teologia, filozofia și educația. În 1879, Papa Leon al XIII-lea l-a numit cardinal, Newman alegându-și atunci mottoul „*Cor ad cor loquitur*” (*Inima vorbește inimii*), ce reflectă convingerea sa că adevărata convertire este

o întoarcere la locuința cea mai intimă a lui Dumnezeu, în inimă. A murit în anul 1890. Papa Benedict al XVI-lea l-a beatificat în 2010, iar Papa Francisc l-a canonizat în 2019.

Teologul iezuit Erich Przywara spune: **„John Newman poate fi considerat un alt Sfânt Augustin, deoarece privirea lui era îndreptată întotdeauna spre Dumnezeu, într-un fel de căutare permanentă”.**

Newman și liberalismul religios

Când i-a fost atribuită demnitatea de cardinal, în discursul de mulțumire, pe care și-l scrisese pe un bilețel, Newman a dorit să precizeze, în modul cel mai clar și ferm cu putință, sensul întregii sale opere: o luptă fără odihnă și fără a ceda un singur pas împotriva celor mai grave agresiuni pe care credința creștină le suferea în acei ani: „Încă de la început m-am opus unei mari nenorociri. Timp de treizeci, patruzeci, cincizeci de ani am încercat să combat cu toate forțele mele spiritul liberalismului în religie. Niciodată Sfânta Biserică nu a avut o mai mare nevoie de cineva care să i se opună mai mult decât astăzi când, vai!, este vorba despre o eroare care se extinde ca o capcană mortală pe întreg globul (...)”.

Newman explică: **„Liberalismul în domeniul religios este doctrina conform căreia (...) un credo este echivalent cu un altul, iar aceasta este o convingere ce capătă pe zi ce trece mai mult credit și forță. Este împotriva oricărei recunoașteri a unei religii ca fiind adevărată. Acest „liberalism religios” învață că toate religiile trebuie să fie tolerate, deoarece este vorba**

de personală și o proprietate atât de individuală, se susține că trebuie să fie complet ignorată în relațiile dintre persoane. Chiar dacă cineva și-ar schimba religia în fiecare dimineață, pe tine de ce ar trebui să te intereseze acest lucru? A face investigații despre religia cuiva nu este mai puțin indiscret decât a te interesa de resursele sale economice sau de viața lui de familie. Religia nu este absolut deloc un liant al societății... Cât despre religie, aceasta este un lux privat, pe care cineva și-l poate permite, dacă dorește, dar pentru care trebuie să plătească, evident, și pe care nici nu-l poate impune celorlalți, nici nu-i poate deranja prin practicarea ei”.

După părerea lui Newman, aceasta este marea apostazie care constă în a prelua din gândirea liberală „o frumoasă listă de principii” (principiile de justiție, cinste, moderație, autocontrol, bunăvoință), dar cu intenția de a „pune la o parte și de a șterge complet religia”. Astfel, se dorea să se ajungă la „respingerea completă a creștinismului”, printr-o „educație integral secularizată”.

„Într-adevăr, concluziona John Newman, nu mai existase niciodată un plan al Dușmanului atât de abil pus la punct și cu posibilități mai mari de reușită. Și, în realitate, acesta este pe cale de a-și atinge pe scară largă scopurile, atrăgând în rândurile sale foarte mulți oameni capabili, serioși, onești, vârstnici stimați, cu experiență bogată, și tineri promițători”.

În urmă cu mai bine de un secol, Newman descria „capcana mortală” pe care o numea liberalism religios

despre o chestiune de opinii. **Învață că religia revelată nu este un adevăr, ci un sentiment și o preferință personală; nu un fapt obiectiv sau miraculos; și că este un drept al fiecărui individ să-i pună în gură tot ceea ce-i atâță imaginația.** Învață că devoțiunea nu se bazează în mod necesar pe credință; că se pot frecventa bisericile protestante și cele catolice, că se poate sta la masa ambelor fără să aparții niciuneia. Învață că este posibilă fraternitatea și împărtășirea unor gânduri și sentimente spirituale, fără ca măcar să se pună problema unei doctrine comune sau să se simtă nevoia de așa ceva. Prin urmare, dat fiind că religia este o trăsătură atât

și pe care Papa Benedict al XVI-lea l-a numit *dictatura relativismului* (care nu recunoaște nimic ca fiind definitiv și care lasă drept ultimă măsură doar propriul eu și dorințele lui), având conștiința dureroasă și îngrijorarea că acea capcană funcționează deja de peste o sută de ani și că s-a ramificat peste măsură.

În vremea sa și până în zilele noastre, Newman a dat dovadă de o rezistență eroică și a realizat o misiune extraordinară. „Semnul caracteristic al marelui doctor în Biserică mi se pare a fi acela că el nu învață doar prin gândirea și discursurile sale, ci și prin viața sa, întrucât în el gândirea și viața se întrepătrund și se condiționează reciproc. Dacă acest lucru este adevărat, atunci, într-adevăr, Newman aparține tagmei marilor doctori ai Bisericii, deoarece el ne atinge inima și, în același timp, ne iluminează gândirea” (Observatorul Roman, 15 mai 2005).

Un Doctor al Bisericii care ne atinge inima

Newman nu este un sfânt bun numai pentru intelectuali și pentru teologi. Desigur, el nu ar fi putut deveni sfânt (aceasta a fost intenția lui încă din anii tinereții) dacă nu ar fi impregnat cu adevăr și caritate inteligența pe care Dumnezeu i-o dăduse; oamenilor simpli care-l întrebau cum se poate deveni sfânt, el le răspundea: „**Dacă mă întrebați ce trebuie să faceți pentru a fi perfecți, vă răspund: 1. Nu rămâneți în pat peste ora la care v-ați propus să vă treziți. 2. Adresați-i primele voastre**

gânduri lui Dumnezeu. 3. Faceți o scurtă vizită lui Isus-Euharistie. 4. Recitați cu devoțiune Îngerul Domnului. 5. Mâncați și beți pentru gloria lui Dumnezeu. 6. Recitați-vă sânguincios Rozariul. 7. Stați în reculegere. 8. Alungați gândurile rele. 9. Faceți-vă cu devoțiune meditația de seară. 10. Examinați-vă în fiecare zi conștiința. 11. La ceasul potrivit, duceți-vă la culcare și veți fi deja perfecți.” (*Meditații la rugăciune*).

Ce învățăm pentru comunitatea noastră?

Exemplul Cardinalului Newman ne invită la trei lucruri foarte concrete: **Să ne trăim credința cu claritate și responsabilitate**, nu ca pe o simplă opinie, ci ca pe întâlnirea vie cu Cristos. **Să nu ne lăsăm furați de cultura relativistă**, care ne spune că toate religiile sunt egale și că adevărul ar fi incomod. Adevărul lui Dumnezeu nu înrobește, ci eliberează. **Să cultivăm o viață spirituală simplă, constantă și fidelă**, care luminează familia și comunitatea noastră.

Încurajați de exemplul Sfântului John Henry Newman, să cerem harul de a nu privatiza credința, de a nu o trăi în mod izolat sau superficial, ci de a o face să fie lumină pentru cei din jur. Să nu ne fie teamă să arătăm că suntem creștini și să apărăm adevărul cu blândețe, dar și cu fermitate.

Să ne rugăm ca acest nou Doctor al Bisericii să mijlocească pentru noi curaj, limpezime a minții și fidelitate în lucrurile mici.